

คำสั่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒ /๒๕๖๑

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่ ๑๐
เกี่ยวกับชื่อและสถานประกอบการของผู้ประกันตน

ผู้อุทธรณ์ : เทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์
จังหวัดฉะเชิงเทรา
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่ ๑๐

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่ง [REDACTED]
[REDACTED] มีหนังสือ ที่ ฉข ๕๕๐๐๑/๘๒๗ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๖๐
ถึงผู้อำนวยการสำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่ ๑๐ ขอรบชื่อและที่อยู่ของสถาน
ประกอบการของนาง ก. ลูกหนี้ตามคำพิพากษาศาลจังหวัดฉะเชิงเทรา ในคดีแพ่งเรื่อง
การผิดสัญญา

สำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่ ๑๐ มีหนังสือ ที่ รง ๐๖๒๒/๔๐๙๓๔
ลงวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๖๐ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า
ไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้ ตามมาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม
พ.ศ. ๒๕๓๓ มาตรา ๑๕ และมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ ฉข ๕๕๐๐๑/๑๐๗๒ ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๐
อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่ ๑๐
ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ
แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่สำนักงานประกันสังคม
กรุงเทพมหานครพื้นที่ ๑๐ ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้
ความว่า ผู้อุทธรณ์ตำแหน่ง [REDACTED] มีหนังสือขอรบชื่อ
และที่อยู่ของสถานประกอบการของนาง ก. ซึ่งเป็นลูกหนี้ตามคำพิพากษาศาลจังหวัด
ฉะเชิงเทรา ซึ่งลูกหนี้ได้มีการส่งเงินสมทบประกันสังคม เพื่อรายงานต่อเจ้าพนักงานบังคับคดีให้
ดำเนินการทางกฎหมาย แต่สำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่ ๑๐ ปฏิเสธการเปิดเผย
ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม
การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานคร

คำสั่ง ที่ สค ๒ /๒๕๖๑

พื้นที่ ๑๐ มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ รง ๐๖๒๒/๔๗๕๑๗ ลงวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๖๐ ถึงคณะกรรมการฯ ส่งข้อมูลข่าวสารมาประกอบการพิจารณา พร้อมทั้งชี้แจงสรุปได้ว่านาง ก. ได้ทำสัญญาเช่าพื้นที่เพื่อจำหน่ายสินค้าประเภทข้าวต้มได้รุ่งภายในตลาดเทศบาลตำบลบางปะกง พรหมเทพรังสรรค์กับเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์ ต่อมานาง ก. ค้างค่าเช่าพื้นที่จำหน่ายสินค้า ค่าไฟฟ้าและค่าน้ำประปา รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๗,๕๐๗ บาท เทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์ได้เป็นโจทก์ฟ้องศาลจังหวัดฉะเชิงเทราขอให้บังคับนาง ก.

ชำระเงินค่าเช่าพื้นที่จำหน่ายสินค้า ค่าไฟฟ้าและค่าน้ำประปาดังกล่าว ซึ่งศาลจังหวัดฉะเชิงเทรา ได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้นาง ก. ในฐานะลูกหนี้ชำระเงินแก่เทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์ แต่นาง ก. เพิกเฉยไม่ชำระหนี้ ทำให้ราชการเสียหาย ศาลจึงได้ออกหมายบังคับคดีเพื่อทำการยึดอายัดทรัพย์สินของลูกหนี้ตามคำพิพากษา ผู้อุทธรณ์ในฐานะ ได้มีหนังสือขอทราบชื่อและที่อยู่ของสถานประกอบการของนาง ก. ที่ได้มีการส่งเงินสมทบประกันสังคม เพื่อดำเนินการทางกฎหมาย แต่สำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่ ๑๐ ปฏิเสธการเปิดเผย โดยให้เหตุผลว่าเป็นข้อมูลของผู้ประกันตน ซึ่งสำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่ ๑๐ ได้มาเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ มาตรา ๑๐๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ ฉข ๕๕๐๐๑/๘๒๗ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๖๐ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่ ๑๐ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับชื่อและสถานประกอบการของผู้ประกันตน รายนาง ก. และมีหนังสือ ที่ ฉข ๕๕๐๐๑/๑๐๗๒ ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ถึงคณะกรรมการฯ ยื่นอุทธรณ์เมื่อสำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่ ๑๐ มีคำสั่งปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงเป็นการใช้สิทธิในฐานะหัวหน้าหน่วยงานของรัฐในการขอและอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว กรณีนี้มีประเด็นที่ต้องพิจารณาในเบื้องต้นก่อนว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ทรงสิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไม่ เห็นว่า เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ก็เพื่อให้ประชาชนมีโอกาสดำเนินการต่าง ๆ ของรัฐ เพื่อที่ประชาชนจะสามารถแสดงความคิดเห็นและใช้สิทธิทางการเมืองได้โดยถูกต้องตรงกับความเป็นจริง ทั้งนี้ เพื่อพัฒนาระบบประชาธิปไตยให้มั่นคงและจะยังผลให้ประชาชนรู้ถึงสิทธิหน้าที่ของตนอย่างเต็มที่เพื่อที่จะปกป้องรักษาประโยชน์ของตนได้ พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเป็นกฎหมายที่ให้สิทธิแก่ประชาชนในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐ

คำสั่ง ที่ สค ๒ /๒๕๖๑

มิได้ให้สิทธิแก่หน่วยงานของรัฐ การขอข้อมูลข่าวสารระหว่างหน่วยงานของรัฐด้วยกันนั้น ย่อมเป็นไปตามระเบียบแบบแผนและธรรมเนียมของราชการหรือตามที่กฎหมายกำหนด เมื่อผู้อุทธรณ์ ซึ่งเป็น [REDACTED] ได้ยื่นคำขอในฐานะหัวหน้าหน่วยงานของรัฐ ผู้อุทธรณ์จึงมิใช่ผู้ทรงสิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น คณะกรรมการฯ จึงไม่รับไว้พิจารณา

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำสั่งยุติการพิจารณาอุทธรณ์นี้ และจำหน่ายออกจากสารบบอุทธรณ์

(นายพิรพล ไตรทศาวิตย์)

หัวหน้าคณะที่ ๑

พลโท
(สุขสันต์ สิงหเดช)

กรรมการ

(นายพุทธิสตัย นามเดช)

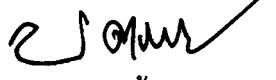
กรรมการ

(นางอัจฉรา อุณหเลขกะ)

กรรมการ

(นางการดี เลียวไพโรจน์)

กรรมการ

(นายบัณฑิต ตั้งประเสริฐ)

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ วันที่ ๓๖ มกราคม ๒๕๖๑